

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Meditatio X. In præparationem quam docet S. Paulus I. Cor. II. Pvncta
Meditationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

43
MEDITATIO X.

In preparationem quam docet S. Paulus

1. Cor. II.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA Apostolum in preparatione ad sacram communionem exigere tria. Primum est, ut communicaturus prius examinet suam conscientiam quod significatur his verbis: *Probet autem seipsum homo & sic de pane illo edat.* 1. Cor. II. Et si aduertat eam aliquo peccato mortali, inquinatam, ante communionem confiteatur, lachrymisque ex corde eam abluat & expurget.

2. VULT Apostolus Sacram Eucharistiam accipi dignè, si secus fiat, *iudicium*, inquit, *sibi manducat*: hoc est, qui sine humilitate, vel cum conscientia inquinata, aut prava intentione recipit corpus Domini, reum se facit æternæ damnationis: atque hoc significatur illis verbis: *Qui manducat indignè, iudicium sibi manducat.* Ibid.

3. VULT denique S. Paulus communicantem facere discrimen inter hanc mensam & prophanam, inter hunc cibum cœlestem & communem. Et hoc est, *discrimen* *iudicare corpus Domini*: qui enim verè credit, in hostia esse CHRISTVM verum Deum & hominem, cum cum omni humilitate

Mat. 8.

militate & reuerentia recipiet, ac ex corde dicet cum Centurione: *Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum.*

FRVCTVS.

Psal. 50.

FRVCTVS huius decimæ meditationis est, exercere contritionis actus, & ex corde de præteritis peccatis sæpe dolere, quia *cor contritum & humiliatum Deus non despiciet.* Deinde magno animi sensu & desiderio à Domino summam animi puritatem postulare clamando cum Propheta: *Cor mundum crea in me DEVS.*

ANNOTATIO.

Luc. 13.

TRIA hæc, quæ Apostolus in præparatione ad sacram communionem requirit, in filio prodigo fuerunt, quando à Patre susceptus est ad manducandum vitulum saginatum. Primum filius prodigus se examinavit, agnitoq; in scælici statu suo surrexit, de erratis commissis, & mala vita ex animo dolens, inde Patrem adiit, se peccasse confessus est, ac promissa vitæ mutatione, & obedientia ei reconciliatus est: quibus actibus designatur confessio.

2. Vestimentis, calceisq; nouis indutus est, & annulo ornatus, quibus ornamentis eæ intelliguntur virtutes, quæ necessariae sunt ad sacram Eucharistiam dignè.

MEDITATIONES. 45

dignè recipiendam, vt fides, amor, humi-
litas, deuotio.

3. Accubuit mensæ, & comedit vi-
tulum saginatum, vbi cognouit vitu-
lum sua causa esse occisum, & quod dis-
crimen aliquod esset inter illam men-
sam & alias.

Hic notandum est, eum qui pecca-
tum mortale commisit, non antè debe-
re sacratissimum CHRISTI corpus re-
cipere, quàm fuerit confessus, etiam si si-
bi videatur contritus. Et si sacerdos ali-
quis impellente necessitate sacrum faci-
at, non facta prius, ob confessoris absen-
tiam, confessione, prima quaq; occasio-
ne confiteatur. Ita sanxit Sacrum Conci-
lium Tridentinum Sess. 13. c. 7. Ac si quis
aliud conaretur docere, prædicare, vel
pertinaciter asseuerare, aut publicè dispu-
tando contrarium defendere, esset ipso
facto excommunicatus, secundum idē
Conc. Trid. Sess. 13. can. 11.

VLT quoq; Ecclesia sancta, ob tanti
Sacramenti reuerentiam, vt communi-
caturus, vel missam celebraturus sit ie-
iunus, hoc est, vt à media nocte antegres-
sa non comederit aut biberit. Ita decre-
tum est, de Consecr. dist. 2. can. liquido.
Excipitur infirmus, quando Eucharisti-
am sumit loco viatici de Consecr. dist. 2.
can. presbyter. COL-

DOMINE etiam si Apostolus tuus nunquam fecisset mentionē puritatis conscientiæ, quæ ad diuinū hoc Sacramentū requiritur, quis non iudicaret te omnis puritatis fontē suscipiendum esse corde mundo & puro? Si sacratissimū corpus tuum iam mortuū inuolutū fuit linteo mundo, & humatū in sepulcro nouo, in quo nullus vnquam reconditus fuerat: quanto potius nunc, cum sanctissimum corpus tuum est gloriosum, recipi debet & deponi in loco mundo? Id benè significauit Propheta tuus, cum dixit: *Lauabo inter innocentes manus meas, & circumdabo altare tuum Domine.* Primò enim lauandæ sunt manus, id est, expiandæ malorum operum culpæ, deinde ad eundem altare Dei, ad degustandum panem cœlestem. Verūm ô Pater æterne, quam parum requiris à nobis ad manducandum agnum immaculatum à te de cœlo missum ad nos è seruitute peccati liberandos. Iudæi ad manducandum suum agnum Paschalem, qui erat umbra & figura huius sub accidentibus panis reconditi, procurare debebant vt haberent agnum anniculū, immaculatumq; qui ab eis assus igni cū pane azymo & lactucis agrestibus, reni-

Mat. 27.

Luc. 23.

Ioan. 19.

Psal. 25.

Exo. 12.

bus

MEDITATIONES. 47

bus succinctis, calceatis, & baculos in manu tenentibus festinanter comederetur. Heu quam graue & molestum hoc onus fuit? Eiusmodi nēpe fuit, *quod, teste Acto. 15.* S. Petro, neq; patres nostri, neq; nos portare potuimus. sed ad manducandum verum agnum, *qui tollit peccata mundi,* in lege *Ioan. 1.* gratiæ non aliud requiris, nisi conscientiæ puritatem & cordis deuotionem. O quam verum est benigne mi IESV quod de tua lege dixisti, *Iugum meum suaue est. & onus meum leue,* Imò tam *Matth. 11.* leue & suaue est, vt si non esset, *qui fingeret laborem in precepto,* vt loquitur tuus *Psal. 93.* Propheta, non mereretur nomen oneris vel iugi. O anima mea, iam vides ad quã pauca te obligãrit Christus, ad dandam tibi in hac vita venerabilis Sacramenti beneficio copiam suæ gratiæ, & in altera vitam æternam. Attende tibi ipsi tantũ, vt quoniam Dominus pro sua immensa bonitate tam facillè reddidit tibi hoc tuum inæstimabile lucrum, non iterum tua negligentia recidas in exitium sempiternum. Considera sedulò, quid agere velis. Non recipere tam benignum Dominum, qui venit ad te suis donis locupletandum, ingens est inhumanitas, & tibi valdè perniciofa. Recipere verò
cum

eum indignè tua culpa, mera ignauia est, quæ illi iniuriam, tibi pœnam conciliat. Rectiùs ergo feceris, si imiteris exemplum pauperis rustici, qui intelligens Regem velle quiescere in domo sua, omnia remouet, quæ oculos regios offendere possint, totamq; domum diligenter expurgat. Et quamuis eam non exornare queat pro tanti hospitis dignitate, tamen facit, quantum potest, ad dignè eum recipiendum. Deinde magna festinatione Regi obuiam procedit, magna lætitia eum in domum suam recipit, & intimo affectu pro tanto favore sibi præstato gratias agit. Si ergo pro Domino terreno tanta sunt, quid facies o anima mea regi cœlesti, qui venit non ut tuo sumptu viuat, sed ut sua tibi imperat? labora igitur in expurganda & ornanda tui cordis domo, nam ante suum aduētum præmittit certum hominem, qui peristromatis exornet cubiculum in quo est versaturus, & in aduentu suo dicet tibi: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te.*

XI. MEDITATIO.

De homine deuoto cui Christus in vltima cœna fauorem suum exhibuit.

PUNCTA MEDITATIONIS.